

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „
Egy hónapra 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Kohányi Gyula.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasabos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többi szöveg hirdetések alku szerint jutányos, arca vastagok fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirlapírók a közönséghez!

Debreczen, jan. 20.

A vidéki hirlapírók szövetségét az a szükség alakította meg, mely évek hosszú sora óta naponta erélyesebben parancsolta a vidéki hirlapíródalom munkásainak, hogy szakítsanak már a saját sorsuk iránt megrögzött nemtörődömséggel; hiszen a közérdek szolgálata nem szenved csorbát, ha arra is szentelnek egy kis időt, hogy munkaképtelenségük esetére maguknak, haláluk esetére pedig családjuknak a megélhetését biztosítsák egy segély és nyugdíjalap létesítésére való szövetkezéssel. Ezt a munkát az ország közönsége, a városok társadalma csak elismeréssel üdvözölheti; hiszen alig van ember, a ki lapot nem olvas és a ki ne tudná méltányolni a hirlapírók idegemésztő nehéz munkáját, amelyért országszerte csak olyan fizetést kapnak, amelyik élni kevés, meghalni sok, és a melyből nehéz napokra megtakarítani semmit sem lehet.

Megalakult a szövetség, megalakultak annak helyi bizottságai is, vannak rendes tagok, mindmegannyi hirlapíró, a kik csekély keresetükből fizetik a tagsági illetményeket.

De mik ezek az illetmények s mennyi idő kellene ahhoz, hogy ezekből csak egy embert, vagy családot is segélyezni lehetne?

Ezért van szüksége a vidéki hirlapírói karnak a társadalom erkölcsi és

anyagi támogatására, a melyet méltán kérhetünk a közönségtől, — amelyet emésztő munkával, lankadatlan igyekezettel, igaz lelkesedéssel és hűséggel szolgálunk. Hiszen mi a közönségért vagyunk, a haza, a nemzet, a társadalom, a vidék, a kultúra, a közügyek érdekeit szolgáljuk s innen merítjük azt a biztató reményt, hogy a nagy közönség nem zárkózik el a mi érdekeinknek viszonzásul való szolgálatától, — amelyeket voltaképen nem is nekünk tesznek, hanem a sajtó azon munkásainak, a kik felfogják emelni majd a mi kezünkből kihulló hirlapírói tollat.

Biztató reménnyel, teljes bizalommal fordulunk Debreczen város hazafias közönségéhez, társadalmához, hogy a többi vidéki városok közönségének példáján felbuzdulva, szövetségünket, a melynek nemes és nagy céljai csak méltánylást érdemelnek, minélhathatóbban támogatni sziveskedjék. Az anyagi támogatás minden paránya gyümölcsöző tökebefektetés lesz nem csak a mi számunkra, hanem a nagy közönség számára is, a melynek vallalkozásunk iránti támogatásában a bizalom, az elismerés és méltánylás jeleit látjuk, olyan jeleit, amelyek fennne hirdetik, hogy nem dolgoztunk hiába, hogy a közönség megértette becsületes törekvéseinket és amelyek csak fokozhatják bennünk az ambíciózt, a munkabírást és a közügyek java iránti valódi érdeket.

A szövetség alaptörvényét két módon

növelheti a társadalom minden egyede és köre. Az egyik az alapító tagság, mely egyszersmindenkorra 100 frt, részletekben befizethető adományból keletkezik, a másik a pártoló tagság, amelylyel évi 5 frt díjfizetési kötelezettsége jár előre 3 évi időtartamra.

Nem nagy tehát az az áldozat, a melyet a Vidéki Hirlapírók Szövetségéért Debreczen város áldozatkészségéről és jótékonyágáról híres, művelt közönségétől kérünk, annak a ki nyújtja; de hálára kötelező nagy áldozat nekünk a melylyel egy nagy, egy nemes cél megvalósulásához közeledünk s amelynek gyakorlandó jótéteményeire méltán lehet büszke a magyar társadalom, a debreczeni közönség, a mely jótékonyágával elősegítette az ige testté válását.

A midőn tagsági belépésre Debreczen város közönségét, pénzintézeteit, egyleteit, társulatait, köreit s magánosait tisztelettel felkérjük, ajánljuk támogatására méltó nagy ügyünket mindenkinnek a jóakaratu pártfogásába.

A Vidéki Hirlapírók Szövetségének debreczeni helyi bizottsága:

Mile Pál, s. k. **Ifj. Gily Ede** s. k.
jegyző. elnök.

Kohányi Gyula s. k. **Than Gyula** s. k.
pénztáros. alelnök.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

E. Kovács Gyula mint művész.

— Holnapi jubileuma alkalmából. —

E Kovács Gyula 1869-ben a nemzeti színházhoz szerződve, csak egy évig maradt Pesten, már 1870-ben megvált a nemzeti színházról Kolozsvárra ment hol különösen Schakespere alakításai országos hírévé tették nevet s legelső városaink hívták meg vendégszereplésre. Ezen körútja alkalmával mindenütt a legnagyobb kitüntetésekkel halmozták el, 1874-ben Budapesten vendégszerepelt a nemzeti színházban s Othelloja óriási hatást és feltűnést keltett, noha épen előtte járt ott Rosei a világhírű olasz tragikus.

A budapesti közönség — írja egy előkelő napilap — melynek emlékezetében van még Rosei szivrázó alakítása nov. 9-én olyan viharos tetszéssel tüntette ki E. Kovács Gyula ur Othelloját, minőhöz hasonlót rég nem ébresztett a Kerepesi úton tragikai ábrázolás.

A közönség és sajtó természetesen E. Kovács Gyula szerződését sürgette s így Szigligeti közbenjárására, hosszabb huza-vona

után, 1878-ban ismét a nemzeti színházhoz került, hol most az első helyet töltte be s így elérte pályáján azt a magas polcot, hová csak magyar színész eljuthat.

Kolozsvárt ez alkalommal Schiller Wallensteinjében lépet fel bucsuzóul, mikor is az egyetemi ifjú ág fátylós zenevel tisztelte meg s így részesült a magyar dicsőségnek ez elmaradhatatlan tömjénfűs jében is.

Azonban Budapest nem váhatott Kovács Gyulának állandó lakhelyévé, meghalt Szigligeti s benne Kovács Gyula legjobb pártfogóját vesztette el. A nemzeti színház intező körei sohasem voltak jóakarói és sohasem tudták méltányolni ez ambíciózus művész tehetségét. Beesvágásával is visszaéltek sokszor, mely inkább áldozik művészi hivatásának szűkös viszonyok közt, semhogy alacsonyabb czélok eszköze legyen jó fizetés mellett. 1869-ben is, mikor a nemzeti színházhoz szerződötték, első rendű szerepet játszott harmadrangu fizetéssel.

Ily körülmények között s pusztán eszményeknek előideáizmusa mellett, mely nem engedte, hogy jó gazdává legyen: anyagi zavarokba jutott.

Mandez okok arra bírják, hogy elhagyta a nemzeti színházat s 1881-ben Kolozsvárra ment. S ez idő óta Kolozsvárt van, hol ő

valóságos nemzeti missziót teljesít, mely egész Erdélybe kiterjed.

Kolozsvárt ülte meg 1885-ben színészi pályájának ezüst jubileumát, mikor a közönség oly fényes ovációban részesítette, melyhez hasonlót — mint az Ellenzék akkori száma írja — Kolozsvár alig látott valaha. — De nemcsak a kolozsvári közönséget hatotta át a művész ünnepének öröme: az ország minden vidékéről előkelő hazafiak személyesen, vagy táviratban igyekeztek kifejezni tiszteletüket, örömlükét.

És E. Kovács Gyula művészete méltó volt a fényes ünneplésre. — Mig az ember szeretetünket, a költő tiszteletünket érdemi ki: addig a színművész hazája babékoszorút érdemel azon eszményiségért, mely Kovács Gyulában a színpadon megnyilatkozik s mely annyiszor felemeli lelkünket a közönségből és feledtetni velünk a jelent.

S ezt a felemelő, nemesítő érzetet gyújtja fel E. Kovács Gyula adománya olykor közönségében, melynek vastag realizmusa egyáltalán nem rajong magas eszményekért, mely a színpadon is jobban kedveli az alacsony színvonalu operettek meztelen pikantériáit, a francia szelem léha, de könnyed és szípekázó ötleteit, semmint a Shakspere-féle szelemeknek tanulságos, mély, örök jellemait.

A képviselőház mai ülése. Az általános vita befejeztetvén, a képviselőház ma délelőtti 10 órakor tartott ülésén a költségvetési vita záróbeszédre került a sor. — A szólás joga megilleti Hegedüs Sándor előadót és Kossuth Ferenczet. A ma ülés napirendjére még kitűzték a kisebb tarczák költségvetését is.

Mégegyszer a hadházi szocialistákról.

Debreczen, jan. 20.

Voltunk mi már rebellis kurucok, Kossuth-hundok, de egyik debreczeni hírlap tudósítója az érdem, hogy a hajduk egy részét a szocialistákkal törekedtek megbélyegezni. A mily nevetséges, annyira kétes értékű ez a vád.

A hajduk! — és szocialisták? . . . A hajduk, a kik az évszázadok történetének tanulságai szerint mindig egy földért, a magyar földért, mindig egy törvényért, Magyarország törvényéért, mindig egy szabadságért, a magyar szabadságért, áldozták az utolsó verüket, vagyonukat, szabadságukat, az udvari ház tányernyalóira, a kapzsiakra sohasem hallgatva; háthogy ezeknek a hajduknak a leszármazói most egy követ funának, egy gyékényen arulnának ama nemzetközi gyűlésszekkel, a kiknek ott a hazájok, ahol nagyobb karéj kenyeret ígérnek telhetetlen bendőjükbe, akiknek a haza, a szülőföld mind csak egy nevetséges fogalom, miknek annyi az értékük előttük, mint az utra kidobott rongyos papucsok?

No már ez nemcsak nevetséges, mulatságos állítás, de rosszakaratu vád is, melyből a föktelen düh vakmérge is kitajtézik, s melynek megdölgötlenül terjesztője kimélet nélkül megérdemelné, hogy oda állítsák a pellengére, a közvélemény rögtön ítélő bírósága elé!

Mert nem a nemzetközi szocializmus

Aki ismeri a vidéki színházakat, az ismer sok jeles komikust, jellemzínészt, intrikust, operette vagy népszimű énekest, de egy-egy jobb tragikus csak elvétve található, mert a kornak nem igen van rá szüksége s ha itt-ott feltűnik egy, a budapesti nemzeti színház szívjá magáha.

S mit találunk ezzel szemben Kolozs-várt? Itt napirenden vannak az összes shakspearei tragédiák és a klasszikus drámák.

E. Kovács Gyula művészetét vivja ki a mai kor sok ledér, avagy komoly, de nem költői színjátéka fölött közönsége lelkében azon örök szépek győzelmét, melynek klasszicitását tudják nagyon sokan, de érezni ma csak kevesen érzik.

Pedig a kolozsvári színház sem állami intézet még, melynél első szempont volna, a minél előkelőbb műsor. A kolozsvári színház műsorának megállapításában is a minél magasabb bevétele főindíték S mégis mit látunk azt hogy a színházi repertoír fele részben az E. Kovács Gyula magas művészetének szerep köréből telik ki.

S nemcsak a kolozsvári s talán előkelőbb, nagy számu lelkesedőbb tanuló ifjúsággal ellátott közönségre van E. Kovács Gy. színművészetének hídító hatása. Aki figyelemmel kíséri a kolozsvári színtársulatnak nyáron való vidéki szerepléseit, észreveheti, hogy az egész program mintegy E. Kovács Gyulára van szabva.

A művészi szépek s egyszersmind

dicstelen piros zászlaja a mi zászlónk, kanem a régi trikolor vagy a régi Boeckay-zászló, melynek minden aranyfonalához odavannak himezve örök betűkként ama sérelmek, ama törvénytelen visszaélések, miket a magyarsággal, a hajdukkal elkövettek azért, mert a törvények betartását megkövetelték bárkitől, mert a törvények áthágóit, e jogok megtapodjait a fegyverrel is készek voltak reá kényszeríteni a meghurczolt igazság elismerésére. Mert nem nemzetközi banditák, de szabadság-hősök voltak, kikre utódaik közül még a legutolsó hajdu paraszt is méltán e felvilágosodott században is büszke lehet, büszke is, — mert tudja, az irások bizonyítják, Boeckay katonáinak hazafias bölcsességét, kik midőn a hajdu városokat megölték és felrontották: minden katonának egyenlően mérték ki a telkeket, a Tisztnak annyit, mint a közkatonának. . . Szóval az egyenlőségnek századokon át előre ragyogó fénye még abban a korban is, mikor a paraszt rabszolgaként volt tekintve, mikor az erősebb vaskeztüös kézzel szaggatta a törvény, penészes lapjait . . .

És mégis a szocialistákkal hasonlítanak egybe a derék szabadelvűek bennünket, kik pedig első sorban hazájukra mondanak átkot aztán őseik emlékére dobálnak mocskot, már hogy a szocialisták! Hogy mi egy követ fujnánk ama őrjöngő falánk kigyókkal, mik a dicső Németország melegágyából sündörkődtek át hozzánk, csábitva a bünre, mint csak a paradicsomban a kigyó? . . . Mi, kiknek létünk a földhöz van kötve, mi kik minden kedve-ünket a földbe temetjük, mi kik csak a földjéért élünk, hogy mi megtagadhatnánk ez a földet, mi szent előttünk, második anyánk s melytől nálunk a szegényebb sincs elzárva, mint ahol nagy püspöki, főúri uradalmak vannak? . . . Hát ilyen csak a kába terjeszthet már ilyen csak a nádfedelű házak között, aki szennyos politikai érdekből gyujtogatni

E. Kovács Gyula művészetének fényes diadala ez.

Pedig a mai közönség tulajdonképen csak fele részben fogja fel az E. Kovács Gyula színművészetét, sőt némileg felreismeri azt. Méltányolja a benne megnyitkozó erőt, fájdalmat, önharcot és páhoszt, mely sohasem marad az írótól kifejezett hangulat mögött, s melyhez kifejezőleg járulnak a megfelelő szem és arczjátékok, hű tagmozzulatok és természetes hanghordozás.

De ezen tulajdonok magukban véve a színművészetnek inkább csak mesterséget teszik, mint a költészetnek a verselés, a festészetnek a szín, a szobrászatnak a márvány, s melynek csak a koncepczió az eszme, megérzőkítésének eszközeiként jutnak művészi érvényre.

S épen a koncepczióban kulminál E. Kovács Gyula színművészet, mely mélyrehatóan hősé jellemének felfogásában s az egységesen és mélyen felfogott jellem egyéniségéből alkalmazta természetihven a szem arcz és tagjátékokat és a hanghordozást. Rendkívül beleéli magát szerepeibe; napokig elmélyed egy egy mondaton és gondolaton, hogy miképen illeszthető az bele hősének jellemébe és gondolatmenetébe. S ugyanazért bámulatos emlékező tehetsége mellett is, lassan dolgozza ki szerepeit.

S midőn így felszedte hősének eszmenetét, magába olvasztotta annak egységes jellemét, ez nem a képzelet szárnyán lebeg szemei előtt, de saját lelkében valósággal

akar, hogy zavarokat támasszon az eszelekedhet korioláni szívvél, korioláni kézzel?

Hol még az iparosoknak is az a legfőbb óhajuk, az a legpáratlanabb jellemvonásuk, hogy amidőn már iparukat, műhelyüket virágzásba hozták, amidőn már némi pénzértéket gyűjtöltek, hogy egyszer a földet boronálók közé állanak, földet vásárolván ezek is maguknak, cserben hagyva a jövődelmező ipari mesterséget, hát hogy aztán ily emberek igyekeznének letagadni a határ mesgyeit, ilyen emberek ölelnék testverként karjaikba a haza, a tulajdon szent fogalmait tagadó nemzetközi szocialista agitátorokat?

Ugyan kérem, bolondságot már ne állítson senki, mert az ilyen állítás mindjárt megmutatja a lólábát, összetépi az ördögi fondorlatot, melyet hálóba fontak, vagy ezután becsületes hazájokat, elveiket szertő független magyar embereket ostoba czinkékként borítsanak le vele?!

Nem uraim!

Nem szocializmus van itt a mi büszke hajdu földünkön!

Mi megmondjuk mi van?

Annál is rosszabb, annál is utálatosabb valami — a narchia!

Igenis a legádázabb anarchia, mely görög szó, de jó magyarul törvényteleniséget, fejetlenséget, fékteleniséget jelent!

Hanem ennek nem mi az igaz hajduk, a Kossuth párt törhetetlen hívei vagyunk az agitátorai és terjesztői, hanem azok a dicső szabadelvű választási elnökök, egy ép papi ember volt, kik sárban, vízben, zsandárszuronyok között megcselekedték a 48 óráig elnyujtott, erőszakos nánási képviselőválasztást — mert bizony nem az ő érdemük, hogy győztünk, vagy az a jövő s multbeli képviselőjelölt, fiszteletbeli főszolgabíró kis grófocsa, aki meg a törvény és jog ellenére ép a szocializmussal vádolt Hadházon ejtette meg, erőszakolta ki azt a hirhedt községi választást,

megfogamzott; s teljes világításban látja annak minden gondolatát s magában átéli mindazt amit hőse különböző viszonyok hatása alatt érzett.

S ennyire lelkében élvén hőse jelleme, nem szükséges ellesett tapasztalatokhoz és megfigyelésekhez fordulnia játékában, hanem benső ösztöne sugallja és indítja meg nála a külső természetes mozgást. S innét van, hogy míg a költőben E. Kovács Gyulánál erős koncepczió utján oly sok a szó, s általán oly könnyű a stílus: addig a színész E. Kovács Gyulában minden kimondott szónak, szem és arczjátéknak, a legkisebb tagmozzulatnak megvan a maga súlya, mert érezzük az azokba lehelt eszmeiséget s a lelki tartalmat.

Ennyire pusztán hősének mélyen felfogott jelleméből eredvén alakítása, nincs ebben semmi keresettség, mely hatásra törekszik, hanem a megszólamlásig természetes az és igaz. —

De mivel a lelkében élő hős egyéniségéből fakad, nem külső mímelés eredménye természetes játék, azért az E. Kovács Gyula alakításának természetessége nem vastag realizmus, mely hibában korunk színművészeté általában leledzik; mert Kovács Gyula játékan elárad az alkotásban nyivánuló idealizmusnak, teremtő erőnek aranyozó fénye, érezzük rajta a művész ihletének jótékonyan ható meletét.

Hiszen Kovács Gyula annyira beleéli magát hősei eszmevilágába, hogy a melyik napon nagyobb szerepe van — ha százszor

le is záratott ok és jog nélkül, de erőszakos hatalommal a függetlenségi párt egyik vezető emberét, mert a törvény mellett szavát merete felemelni!

Vagy hát mit szólunk amü féktelen tulkapásokról is, melyek a hadházi közbirtokosságot akarta jogaiból kiforgatni, azokról a különbözőféle pressziókról, szalon nyelven sugalmazás, mely a m e g y e f ö n ö k i szobából kibocsátva, — ejh mit? hiszen főispánok ma már nincsenek, a legutolsó utkaparó ki-nevezésénél, a legutolsó bakter választásánál oly cinikus hangon és mindig első hösszerel-mesi szerepet játszik? . . .

Vagy hát, mit mondunk a hivatalos bírók, írók ama többi gögös daliáiról is — tiszteletünk a kivételeknek — akik minket, mert jogainkat védeni merjük, mert elveinket becsülettel megtartjuk, mert törvényeinket át nem hágyjuk, mégis minket elvhűségünkért meg nem engedett, urhoz nem illő módon üldöznek szocialista izgatással rágalmaznak? Ákik pedig jobban cselekednének, ha szépen hallgatnának, végeznék nagyobb pontossággal több lelkiismeretességgel teendőiket, felhagyván ama számtalan, példanélküli erőszakoskodással, mikkel a mindenható m e g y e f ö n ö k k kégyelmét, kedvét keresik minden alkalomból és minek görögül a n a r c h i a a neve, de mi magyarul töménytelenségét, fejtelenséget, féktelenséget jelent, mi pedig veszedelmesebb a szocializmusnál, mihez csupán Franciaországban is a petróleummal gyújtogatók szoktak folyamodni. Elsősorban hát, miért nem alkalmazták ezek az urak maguknak a törvényt? . . .

Ífj. Móricz Pál.

Vajda János szerelme.

A költő műveinek megértéséhez, vagy legalább a bővebb méltatáshoz mindig kívánatos az ő érzelmi világának a megismerése, —

játszotta is már azt — egészen elveszti saját egyéniségét; családja val is alig érintkezik, hanem rendszerint a szabadban bolyongva, vagy szobájába zárkozva az illető hős harcait éli végig, annak eszméivel zajlik egész nap; mintegy várva-várva a pillanatot, hogy felizgatott lelkének hevét a mienkébe öntve át, visszanyerje ismét nyugalmát . . .

Ilyen mélyrehatóan s ennyire magába olvasztva hősei jellemét, természetes, hogy E. Kovács Gyula minden alkotására rásütí saját egyéniségének felismerhető bélyegét. S éppen ez az, a mit E. Kovács Gyula játékában közönsége és bíráló megrónak. E vádat azonban, — mint tulságosan reális korunk beteges mű-érzékének tanu jelét — el nem fogadhatjuk; olyan író is felemlíti, mint Csernátóni Gyula, sőt némi tekintetben az előkelő eszthetikus, Beöthy Zsolt.

Hiszen a valódi nagy költők stíljára egy kiszakított darabból is ráismerünk. Minden valódi művészi alkotáson rajta van a művész egyéniségének lehellete, csakis annyiban alkotó a festő, a szobrász, a költő és különösen a színész egyébként pedig csak utánoz. Az egyéni erő megnyilatkozása minden művészetnek s így a színész művészetének is főfeltétele.

E. Kovács Gyula színművész és költő egy személyben s mint az utóbbi is elég kiváló, de a nagy költőknek teremtő, képzelő ereje, teljes eredetiségében és nagyságában nála sem a lírikusban, sem az epikusban, sem a dramáiban, hanem egyedül csakis a színművészen nyilvánkozott meg.

mert csak úgy tudjuk érteni, hogy való hurokot pengett-e, vagy csak szenvedett fájdalomával?

Mikor e gondolattal Vajda János halálakor fogok tollat, még egy másik érdek is fűződik abhoz, hogy elmondjam az alábbi — úgy látszik eddig kevésbé ismert — adatokat, mert Vajdának már egyénisége is birt annyi súlytal, hogy eletrajzának egyes fontosabb epizódjai akkor is érdeklél birjanak, ha azok nem keltettek volna is visszhangot költeményei egyik-másikában.

A ma megjelent adatok csak G i n á - t emlegetik, mint a nagy író szerelme tárgyát, pedig a két jévtized előtt lejátszódott ezen idillen kívül még egy későbbi és egy komolyabb szerelmi kaland is foglalkoztatta az akkor már öszülni kezdő költőt, a kit egy-két igen szép versre is inspirált.

Vajda János ugyanis nős volt, törvényes és szabályszerű házasságot kötött most 14 éve és a mi az eddig nem említett eseményt még érdekesebbé teszi, az az volt, hogy lett neki felesége, de még se volt neki. Hanem azért mégis jogosan kelle azt »drága nőnek« neveznie!

Vajda egyszer Paulayt kereste valami vasárnapi dologban. (Így nevezé a lap érdekében végzett utjait.) A mint Paulayhoz bemenőben volt, az előszobában szemben találta magát egy feltűnően szép magas, fiatal, fekete nővel, aki — könnyezett. Kit ne hatna meg egy hölgy, — aki könnyezik (és szép)? Vajda az ő egyszerű modorával rászólt:

— Mi baja? Bantották?

A kérdezett meg azt hitte, hogy egy régi ismerős szólítja meg, vagy nagyon közlékeny-nyé tette a helyzet, elkezdé őszintén beszélni, hogy a szinpályára készült, végzett is egy évet, de most a hallása megromolván, utnak bocsájtották! Hát hiszen ő megy, de alig túl a Dunán, most az anyja, a ki Budán lakik, oly szegény, hogy . . .

Ujabb zokogás fojtotta el a beszédet.

Vajda megsajnálta s hogy baja ne essék haza kísérte. A propeller közepén pedig — megkérte nőül. Még akkor a nevét se tudta, csak jó szívvvel segíteni akart rajta s most okosabb mód nem jutott eszébe, hát kezét ajánlotta a Dunába ugrani akaróknak.

Igy van ez szóról-szóra megírva 1 és félév előtt lefolyt válóperében, melynek folyamán a budapesti törvényszék előtt a költő ekképp nyilatkozott:

— Költői felhevülés volt az egész, de másnap már nem éreztem úgy, hanem szavam kötött: el kellett vennem!

El is vette, de még az esküvő napján hazaküldte a mamájához a leányt.

Még csak meg se csókolta, a mire nézve a válópör végén nekem, ki ez ügyben hivatalosan érintkeztem vele, a következőket mondá:

— Tul tettem Almásyn! Az egy ezer forint adott egy csókért, melyet azonban megkapott; én több ezer forintot fizetek most egy olyan csókért, melyet elengedtem! az ördög vitte volna a költői fölhevülésemet!

Azzal köszöntés nélkül hagyta ott a bíróságot, mely évi tartásdíjat ítelt meg ellenében a címzetes feleség javára!

Attól fogva pedig engem is hóhérnak, hitt pedig én csak jegyzőkönyvet vezettem

annal a bírói aktusnál, melyről ő azt írta később Zavory doktor barátjának:

— Isten ellen való véték olyan bort megfizettetni, a mit az ember meg nem ivott!

Szaladó.

V. H. Sz.

— A vidéki hírlapíró szövetsége debreczeni helyi-bizottságának ülése. —

Debreczen, jan. 20.

A vidéki hírlapíró szövetség debreczeni helyi bizottsága tegnap d. u. 4 órakor ismét fontos gyűlést tartott ífj. G i l y Ede elnökelete alatt.

A gyűlést első sorban a szövetség központjától érkezett átiratot vette tárgyalás alá, a melyben arról értesítik a helyi bizottságot, hogy f. hó 24-én Budapesten igazgatósági ülés lesz.

A helyi bizottság az igazgatósági ülésen való képviseltetéssel T h a n Gyulát bizza meg és küldi ki, ki amugy is tagja az igazgatóságnak.

Elnök előterjeszti ezután Debreczen sz. kir. város közönségéhez intézendő felhívás szövegét, a melyet mai lapunk első helyén közlünk.

Bemutatja továbbá a törvényhatósági bizottsághoz beadandó kérvény szövegét, melyet a bizottság aláírat a szövetség elnökségével is.

A gyűlés elhatározza ezután, hogy a szinügyi bizottságot kérni fogja, hogy a hangversenyre a jegyek árának 100 százalékkal való felemelését engedélyezze.

Kimondják ezután, hogy a szinlelőadással egybekötött hangversenyt nem február 19-én, hanem február 12-én tartják meg.

Elhatározzák továbbá, hogy a műkedvelő hölgyek kedvéért a műsorba felveszik a »Czigány« népsziművet is, melynek egyik szép jelenetét előkelő debreczeni hölgyek fogják eljátszani. — A rendezésre és a czimzerep eljátszására S z i l á g y i V i l m o s szin-társulati tagot kéri fel. Rózsit B é k é s s y Rózsa urhölgy fogja játszani.

Ezután kiosztják a tagok között a gyűjtő ivateket, hogy mindenki igyekezzék minél több pártoló és alapító tagot szerezni a szövetségnek.

A hölgyek felkérésére a bizottság G i l y Ede, T h a n Gyula, M i l e Pál és L ö w József urakat küldi ki.

Ezzel az ülés véget ért.

Színház.

E. Kovács Gyula Debreczenben. E. Kovács Gyula a legnagyobb tragikus kinek művészetéről lapunk mai tárcza rovatában közlünk szép cikket 40 éves színészi jubileumának megünneplésére ma hajnalban városunkba érkezett és ma délelőtt már maga rendezte a színházban K e a n E d m u n d és L e a r K i r á l y próbáit. Ugy a holnap mint a holnaputáni vendéjátékokra a jegyek már nagyobb részt elfogytak.

A boissyl boszorkány. ez a kedves zenéjü mulattató operette kerül ma este színpadra. A darab egyike a legjobb fajta daraboknak, zenéje, kedves, könnyed, fül-bemaszó, cselekménye vonzó, érdekes, szerepei egytől-egyig olyanok hogy művészi kezekbe adva a legnagyobb hatást könnyű szerrel biztosítják s hogy ily művészi kezekbe jutotak a szerepek azt tudjuk mi s önök is fogják tudni látva hogy ez B. R u z s i n s z k y Ilonának a mi szeretett colorátur énekesnőnek hosszas betegsége utáni első fellépte a mi magában biztosítja a darab nagy sikerét. Mellette legjobb szerepe van K á l l a y

L u j z á n a k ki rövid ittléte alatt is már a közönség kedvenczvé lett. A humorról S z i k l a y gondoskodik a mi örökké jókedvű S z i k l a y n k a kinek minden jól áll a kitől halva minden eredetinek és jóízűnek tűnik fel. Érdeklődéssel nézünk B e j c y nek a nagytehetségű fiatal tenoristának — mint minden fellépése úgy a mai elé is. — A darabról holnap számolunk be részletesen.

Szép Heléna. A tegnap este színházba menő közönség mint az arczokról leolvadni lehetett változó érzellemmel ment a »Szép Heléna« előadására s változó érzellemmel távozott onnan. Nem volt a tegnapi előadásban semmi olyan, a mi rosznak volna mondható, a szereplők is megtették mindent a mi erejük től telt és mégis mintha nem elégitett volna ki bennünket az a tegnapi operett előadás, mert az eddigi nagy sikerű operett esték után ilyet már nehezen fogad el a közönség. A közönség a legfőbb élvezetet Offenbach hamiskás zenéjében és a komikusok mókáiban találta s ez ellensúlyozta az előadás többi gyengeségeit. S z e n d e A n n a a czimszerepben egyéniségéhez megfelelő szerephez jutván rendkívül ügyesen mozgott és dicséretreméltó buzgalommal énekelte gyönyörű énekszámait, csengő hangja nem tévesztette el a hatást s kissé pikáns öltözkéivel hatást keltett. S z e n d e n e k volt a legsikerültebb estéje — s ő tegnap sikerdus estéinek számát egygyel s z a p o r i t o t t a. N a g y I m r é n e k (Páris) is az előbbiekhöz képest sikerült estéje volt, míg S z i k l a y M i k l ó s (Calchas) F o l l i n u s z A u r é l (Menelaus), B é k é s s y (Achilles), R u b o s és B e j c z y (a két Ajáx) mulatságos figurák voltak, és mókáik úgy megkaczagtatták a közönséget, hogy a színház falai csak úgy hangzottak. És mégis, mégis... A tapasztalásból bőven kijutott minden szereplőnek.

TÖRVÉNYSZEK.

Palitz Kálmán feleség-gyilkos bűnyüének végtárgyalása.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 20.

(Sz.) A hosszú karácsonyi szünetek után ma ült össze először a törvényszék, hogy ítéletet mondjon P a l i t z K á l m á n helybeli csizmadia segéd felett, aki megfélekedve hitvestársi esküjéről, feleségét mult év július 6-án egy vasruddal kegyetlenül agyonütötte.

A törvényszéki palota II. sz. tanács-termében közel 10 órakor nyitotta meg az elnök a tárgyalást, mivel a sok tanu késedelmes megjelenése miatt a kitűzött időre nem lehetett megkezdeni.

A törvényszék következőleg alakult meg: Elnök: Igyártó Sándor, szavazó bírák: Hoffmann Béla és S. öke István, ügyész: Dr. Gaál Endre, jegyző: Nagy Kálmán, védő ügyvéd Dr. Nagy Lajos.

A vádlott, a kit a kerületi fogházból vezettek elő, egy szuronyos börtönőr kíséretében állt a bírák elé.

Rab ruhában fehér sapadt arczával elég szánalmas bsnymást tett a hallgatóságra.

Miután az elnök röviden ismerteti a tárgyalást, felszólítja vádlottat, hogy az igazságnak megfelelőleg, hűen és részletesen adja elő a gyilkosság esetét és az azt megelőzőleg történeteket.

Vádlott vallomása.

P a l i t z K á l m á n vádlottalmondja, hogy feleségét ezelőtt mintegy három évvel

vette el; nagyon s z e r e t t e, de a felesége m i n d i g könnyelmű volt s a hogy megesküdtek, néhány nap mulva az utcán találkoztak a régi szeretőjével és az asszony azt is be mutatta neki, a miért ő neki megharagudott és már ekkor elhagyták egymást. Ő akkor Nyiregyházáról Debreczenbe jött lakni, rövid idő mulva utána jött a felesége is. Ő nagyon szerette — hát megbocsátott neki és visszafogadta.

De azért nem volt állandó béke köztük soha sem, úgy hogy körülbelül háromszor váltak el egymástól és kerültek ismét össze. —

A gyilkosság idejében sem laktak együtt ő július 5-án reggel a Berger Adolf boltjában volt ahol pálinkázott. Később oda jött Oláh Ika is, aki azt mondta, hogy a feleség neki azt mondta hogy bűdös csizmadia.

Ez őt nagyon bosszantotta bántotta hogy az az asszony a ki neki felesége nem akar neki nyugtot hagyni. Ő még tovább pálinkázott és később elment az asszonyt kérdőre vonja. Haza is ment de a felesége azzal fogadta, hogy mit keres ottan, menjen el. Ő szemére hányta azt a mit a boltban is halott a miből szövíta a szomszédok is odajöttek a mi őt még jobban ingerelte s amugy is elkábítva a pálinkától felkapta a bűnjelkét is szereplő vasrudat és azzal a feleséget egy néhány csapással agyonütötte.

Különbben telje-en beismerő vallomást tett és vallomása közben többször erősen elérzékenyedett és sirt.

Az ügyész és védő néhány jelentéktelen kérdése után az elnök felolvasta a bonczjegyzőkönyvet, a miután a tanuk kihallgatása kezdődött.

Tanuk vallomása.

N o v i c z k y József csak rövid ismeretségben volt vádlottal, vallomása jelentéktelen.

B e r g e r A d o l f akinél pálinkát ivott tagadja, hogy nála 3—4 pohárral ivott volna, legfeljebb csak kettővel ivott. Ő nem kérdezte Oláh Ikától, hogy mit mondott róla a felesége. Különös izgatottságot nem vett észre rajta.

Ezzel szemben vádlott szemébe mondja, hogy igen is ő czenirozta az egész dolgot, és hogy igenis megivott 3—4 pohár pálinkát az első intrádára a miért most is tartozik neki, ha tanu ezt tagadja, akkor hunczut, gazember.

E l n ö k figyelmezteti, hogy ilyen kifejezéseket ne használjon, vádlott megjegyzi, hogy a fájdalom beszél így belőle.

O l á h I m r e — kinek házában lakott vádlottnak felesége — csak annyit vall, hogy »délben én már csak az utolsó üstét láttam, de a feleségema többit is látta.«

O l á h I m r é n e látta mikor vádlott oda jött és bement a feleségéhez, felt a veszekedéstől és mindjárt bement hozzájuk. Már akkor vitatkoztak és Palicz megragadta, akkor az asszony földre esett, a mikor aztán Palicz a felkapott vasruddal 4-szer fejbe ütötte.

P a p p V i k t o r n é a meggyilkoltnak barátnője volt és együtt dolgoztak a dohánygyárban, látta a gyilkosságot. Vallomása meg egyezik O l á h I m r é n é j e v e l — Vádlottal szemben még vallja, hogy neki vádlott azt mondta, hogy egy kis foga van a feleségére O l á h I k a.

O l á h I k a tanu vallomása a gyilkosságra vonatkozólag jelentéktelen volt, csak B e r g e r A d o l f f a l szemben vallott másképen, a mire Berger megjegyzi, hogy a vizsgálóbírónál Oláh Ika ellenkezőleg vallott és ő már ott is szembe akarta k ö p n i.

P a l i c z A n n a tanu Nyiregyházáról, a kinek vádlott nagybátyja. Vádlottnak családi életéről ad, felvilágosítást. — Vallomása jelentéktelen úgy, hogy a megeskütése is szükségtelen.

H o r v á t h Sándor rendőr mint tanu nem jelent meg.

E l n ö k megjegyzi, hogy a rendőrség-

nél már szokássá vált megnem jelenni ha tanuként vannak beidézve.

Siskovics Lajos és neje, Nagy Sándorné, Nánási István, özv. Baranyi Karolyné, Molnár Imre, Nagyházi Erzsébet, Berecz Sándor, Nagy Károly és neje, Tóth Eszter, Tóth Mária, Nánási Istvánné, Laska Pál, Soltész Mártha és Soltész Mária tanuk vallomásai megyeznek a vizsgálóbírónál tett vallomásaikkal, különben teljesen lényegtelenek.

Megindító volt mikor a vádlott bátya P a l i t z I s t v á n állt a bírák elé vallomást tenni. A sirástól alig tudott beszélni, és vallomása bizonyítéka annak, hogy vádlott igen lobbanékony természetű.

Különbben az összes tanuk úgy vallottak, hogy a meggyilkolt igen kicsapongó-ledér természetű volt.

Ezután a tanukat megesküették és az elnök a tárgyalást 10 perczre felfüggesztette.

Szünet után.

Elnök felolvassa a fogházi és törvényeszi orvokok benyújtott bizonyítványait. Miután a bizonyítási eljárás befejezte, elnök vád- és védbeszédet következtek.

Ítélet.

P a l i t z K á l m á n vádlottat, ki feleségét 1896. júl. 6-án reggel egy vasruddal agyonütötte a kir. törvényszék bűnösnek találta és azért őt a mai végtárgyaláson a b. t. k. 281-ik §-nak 3-ik bekezdése alapján a 96 § alkalmazásával 5 évig tartó fegyházra, a melyből 4 hó betöltöttnek vétetik és 5 évi hivatalvesztésre ítélte.

A védő és vádlott feleltek, valamint az ügyész is az eltérő minősítés miatt és snlyosbításért.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jan. 20.

A k é p v i s e l ő h á z ülése. H e g e d ü s Sándor záróbeszédében a néppártot ütötte, vádolván a nemzetiségek felbujtásával.

P e r c z e l Dezső belügyminiszter szóalt fel ekkor, óriási felűnést keltve, mert a kormány megbízásából beszélt Z i c h y J á n o s ellen, ki szerinte a kormányt gyanúsítani akarta Bécsben azzal, hogy a Kossuth-párttal paktál! Egyáttal tiltakozott az ellen! mintha nálunk a konzervatív pártnak talaja volna.

K o s s u t h Ferencz záróbeszéde következett ezután, aki általános figyelem közt felelt Perczel előbbi beszédére. Felelített, hogy Bánffy neki azt mondta: —Ha tehettem volna, n e m e n g e d t e m v o l n a e g y e t s e k ö z ü l e t e k a H á z b a j u t n i.

S i m e a m i pártunk mégis megvédte a bástyákat, ugyanolyan számmal jötünk be, mint azelőtt voltunk.

Beszéde további folyamán leveri Hege d ü s n e k és a többi kormánypárti szónokoknak minden érvét. Az egész baloldalt zajos helyeslése és éljenzése között kijelenti, hogy nem félünk a f e n y e g e t é s e k t ő l, hogy B á n f f y kiirtja pártunkat, mert a népszívéhez vagyunk növe, ha pedig megkísérelnék, hazafias szavuk v é s z h a r a n g á v á l t o z i k, mely felrázná a nemzetet. A ki egyezés előtt sokszorta szükségesebb, hogy határozott ellenek legyünk minden téren. Nem fogadjuk el a költségvetést.

L u k á c s miniszter után Bánffy beszélt óriási habota és zaj között badarabbnál badarabb dolgokat, a türelmetlenség oly nagy volt, hogy az elnök Ivánka Oszkárt és Karolyi István gróftot egyszerre utasította rendre.

A többség elfogadta a költségvetést, de mivel Bánffy beszédében a néppártot a pán-

szlavizmus elősegítésével vádolta, a néppárt a szavazás előtt dühösen távozik a Házból.

Ülés vége 2 órakor.

Tőzsde tudósítás.

Budapest, jan. 20. «A Debr.» ered. táv. D. u. 2 órakor 20 frankos arany 9 frt 5 kr. 100 német bir. márka 58 frt 72¹/₂, 20 márka arany 11 frt 75.

Ujdonságok.

A Csokonai-kör felolvasó ülése.

Debreczen, január 20.

Mint már jelentettük, a debreczeni Csokonai-kör e hó 23-án, pénteken tartja meg legközelebbi felolvasó-estjét. Most kaptuk meg a meghívót, amelynek tartalmából ki kell emelnünk a V a j d a János haláláról leendő megemlékezést és az É j f é l i p á r b a j előadását, mint a melyek irodalomtörténetünk két nagy eseményével vannak összefüggésben. — A m e g h í v ó szövege a következő: Meghívó a »C s o k o n a i - K ö r « 1897. január 22-én pénteken este 5 órakor a debreczeni ref. főiskola dísztermében tartandó felolvasó ülése re.

Tárgysorozat:

1. Megemlékezés V a j d a János elhunytáról.
2. »Képek a gyermek-szobából.« Értekezés a pedagógia köréből. Irta és felolvassa Dr. S z á n t ó Sámuel.
3. »Gomba-fajok.« Természetrizai csevegés. Irta és felolvassa: T ö r ö k Péter főiskolai tanár.
4. »Éjfeli párbaj.« A r a n y Janostól. Szavalja Dr. V a r g a Lajos. Debreczen, 1897. január 17.

A »Csokonai-Kör« elnöksége.

* **Kinevezések.** A pénzügyminiszter tegnapi kelettel a debreczeni kir. adóhivatalhoz B e n k ő Ferenc adóhivatalbeli gyakornokot ideiglenes minőségben adószíntt a földművelésügyi miniszter N é m e t h y József debreczeni gazdasági tanintézeti haviberes szolgát ugyanitt rendszeresített állásra ideiglenes minőségben, a debreczeni kir. ügyészség vezetője M e d g y e s i Lászlót a m.-szigeti fogházhoz számfelveti fogházormesterré nevezte ki.

* **V. H. Sz.** Mint lapunk más helyén olvasható, ez a három betű a mi ügyünket hirdeti. Tudvalevő dolog, mennyi fűzi egybe a hírlapírókat a közönséggel s a közönség legnagyobb része észre sem veszi azokat az apró szálakat, amelyek a társadalom minden tagját a hírlapírókhoz hozzáfűzik, — pedig ha észrevennék, talán még az elismerés és köszönet szükségének érzete is jobban kifejlődne náluk velünk szemben. Mert sok sok minden az, ami ebbe a kategoriába tartozik s mi bizony nagyon ritkán szoktuk ezeket emlékezetbe hozni, tudván mennyire szükséges a hírlapírói pályán a valódi szerénység, az t. i. mely mellett nem törpül el az önérték. Ne legyen azért vétségül felróva a mai kerésünk. Vagyonos emberek sokszor egy éjszaka elmulatnak 100 frtot, mi volna tehát abból, ha azt nekünk adnák s annak kamataiból sok sok időkig a közönség szolgálatában kifáradt, elgyengült, avagy talán megbetegedett és egy időre munkaképtelenné vált hírlapírók és családjai kapjanak tisztességes, a nyomort távol tartó segélyezést. . . De nem beszélünk a 100 frtról, mindössze 5 frt az, amit 3 év fo-

lyamán kitől-kitől évenként igénylünk, — oly összeg ez, melyet ki-ki nélkülözhet s nekünk nagy szolgálatot tesz vele, nekünk, akik szívesen közreműködünk miúdenkinek a segélynyújtásban s akiknek ma még egyedül nincs meg a társadalom összes munkásai közül erre az alapunk, — pedig a többiek valamennyien jében van valami részünk. . . A szíves adományok lapunk f. szerkesztőjének, K o h á n y i Gyulának, a V. H. Sz. debreczeni helyi biz. pénztárosának nevére a »D e b r e c z e n « szerkesztőségébe küldendők s a bizottság a befolyó adományokat az összes helyi lapokban köszönettel fogja nyugtázni. Pártoló tagsági nyilatkozatok átvételére fel van hatalmazva a bizottság minden tagja s az a náluk levő aláírási ivenek legkönnyebben tehető.

* **Esküvő.** Jelentetük már lapunkban azt az igaz szerelemszötte szép frigyét amelyet ma délelőt kötött pártunk egy jeles fiatal tagja ifj. K e r t é s z I s t v á n ur, H. Nádudvaron Demjén Lajos ur kedves leányával Á g n e s kisasszonnyal. Az esküvő már d. e. 10 órakor volt Nádudvaron s onnan korai ebéd után indult meg a nászközönség Debreczenbe hogy d. u. 4 óratól kezdve a völgyény és testvérei házáll Lakó mester utca 1124. sz. a. folytatásá a lakodalmi ünnepjét mely a boldog menyasszonnyra nézve kettős örömnappal Ugyanis holnap nevenapja s ma este névestéje van. Adja Isten, hogy a boldeg remények és gyönyörű álmok mint édes valóság ismétlődjenek ma kezdődő családi életükben az ifju menyasszonnyal minden névestéjén számos éven át.

* **Halálozás.** A következő gyászjelentést vettük: Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejtethetlen jó feleség, anya, leány, testvér, sógornő és rokon, néhai Szathmárt Igaz Pálné Lőrinczy Zsuzsanna asszonynak f. hó 19-én éjjeli 1 órakor életének 46ik, boldog házasságának 26-ik évében szívvelhűdés következtében bekövetkezett csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei f. hó 21-én d. u. 2 órakor fognak a ref. egyház szertartása szerint N.-Hatvan-utca 1519. sz. háztól a nagytemplomban tartandó ima után a hatvan utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni, mely végtisztességtételre rokonainkat ismerőseinket banatos szívvel meghívjuk. — Béke lengjen porai felett! A temetést »Kegyelet« Kernáts temetkezési intézete rendezi.

* **Hajtóvadászat.** A debreczeni vadász-társulat f. hó 24-én vasárnap 10-es hajtóvadászatot rendez a Nagy Cserén.

* **Fütyül a szél.** — ragyog a nap — ez a mai nap szenzációja. A meteorologiai intézet ugyan lassan igért a hőmérsékletnek csökkenését tegnap délután, azonban alig 2 órával a prognózis megérkezte után, mely még borus időt s délen csapadékot is jelzett, megmozdultak a nagy templom előtt a jegenye akácok ágai. Az a néhány fa, ne meg az egyház és főiskolater többi fái a debreczeni időjárás laikusok számára felállított anemometerei. Ott érzik meg ugyanis legalább a fu-vallat, jöjjön az délről — a Hatvan, keletről — a Piacz, nyugatról — a Fűvészkert, avagy észak — északnyugatról a Péterfia utcából. No most a Péterfia tett ki magát. — Az a bizonyos nyugati barometeremelkedés, a mely már annyiszor meglepte gyorsaságával a meteorologusokat, újra megemlékezett rosz híreiről s nem akart hátul maradni, ha meg is késelt immár vagy két hónapot, — hanem lezáfolyva az időjelzést, — két óra alatt megfutta a lucskos ősznek halálharsonáját s feltámasztotta az eddig mindössze egy hétre felébredt télapót majdnem egy éves szendergéséből. Este 8 órára már olyan tisztességes északnyugati vihar zugott keresztül Debreczen városán, milyen csak minálunk teremhet meg, itt a

szellős Hortobágy tájékán. Neki borotválkozott az ég estére amugy magyarosan, ragyogtak a csillagok pazarul s hintette kölesönként ezüst-jelet a teli hold. Ami pocolyát még a tavaszi nap meghagyott a fútezákon, alig pár perc alatt megszáradt és a kövezeten mire a hold feljött — porzott a szeker, vigan poroszkáltak a lovak, könnyen feledve a vásári sarat. . . Sajnos — mondtuk eddig — azonban Debreczennek nemcsak kövezete van, hanem sok — nagyon sok helyen sara is, amelyben egy-két — százötven szelér belemerült már ehető a vásári időben. Nosza gondoskodott arról is az északnyugati maximum. Estére már mikor a színházból kijöttünk, csak úgy csikorgott a fogunk. Éjfél körül, ha volt alak akit nem lirt el a lába, — nem sároztta többé be magát, — csontta fagyott Debreczenben minden sar — de sajnos — csak a természeti, — másnemű maradt még elég, sőt sok is, annak a befagyasztására — úgy látszik — még mindig nincs elég hideg, habár épugy meztelen, mint a külső világ: azt sem védi a dermező és megsemmisítő hidegtől a becsület látszatának fehér leple — de annál szemetezében lehullott hótakarója, legfeljebb k — a lelket belőle a megfagyott sar, ha szekerén utazik.

* **A nagy létai gör. ka'h. hívek vizsgálja.** Sajnálatos állapotok uralkodnak már közel egy év óta a nagy-létai gör. kath. egyházközségben, amint azt az alábbiak igazolják. Az egyháznak tiz éven keresztül hű sáfárját, gondnokát, Szima Istvánt az elmúlt 1896-ik év tavaszán az ellene alakult ugynevezett Nyikapart a lelkeszszel élén lemondásra bírta. Az egyház vagyonát tiz év alatt szépen gyümölcsöztetve gondnok lemondásáról a gyülekezet azonban tudni sem akart: így Szima az elmúlt év végéig ismét viselte a gondnoki hivatalt azzal a különbséggel, hogy mellé, az ellene áskálódó N y i k a Tögyer helyébe P á n y a Janost választották meg algonokoknak. A Nyika pártot az nem törte meg; folytatta a harcát. Vádat koholtak a tiz éven át tiszta kezű S z i m a e l l e n; s i k e r ü l t i s az ő ujból lett m e g v á l a s z t á s á t megsemmisíteni. Nagy lett erre a nép megbotránkoása, úgy hogy a legközelebbi istenítisztelet után az új gondnok utcai inzultusnak és megtámadásnak volt kitéve; hogy ép jőbrrel menekült, csak Szimának, a ki a népet csitotta — köszönhetette. A Szima ellen emelt vádat a szentszék alapítványoknál találván, Nyikát letette s Szimát visszahelyezte hivatalába. De ezzel sincs még ma sem végleg rendezve a gondnok választás ügye, mert — mint az esetről értesítő egyháztag írja — a lelkes azon profétá-lását terjeszti a nép között, hogy Szima ezen legujabb megválasztását is megsemmisíti a szentszék. A gyülekezet tagjai közt támadt romboló hatású belviszálynak most az egyház tanítói adjak meg az árát, a mennyiben hét hónap óta nem tudnak hozzájutni a fizetés-sökhöz a miatt, hogy a gondnokok pünköszi királyságnak névén hivatalukat, nem mernek semmihez sem fogni, nehogy szabad gazdálkodással vádolassanak. A fizetés nélkül hagyott tanítók most a Szentszéktől varjak, hogy lehető gyorsan intézkedik a gondnok-választási ügyben már csak a tanítók érdekében is.

* **Köszönetnyilvánítás.** A Gönczy tanító egyesület központi bizottsága hálás köszönetet mond az uton is mindama t. cz. urnóknak, urhölgyeknek, uraknak, kereskedő uraknak, illetve urnóknak a kik közreműködésükkel hozzájárultak mult év december hó 19. és 20-án rendezett jótékonycélú »Karácsonyi Bazar sikeréhdz. Az urhölgyek részéről közreműködtek és eredményezett felülfizetésekkel hozzájárultak a bazar anyagi sikeréhez is első sorban: 1. Nagyságos K a l o c s a Róza urnó, a ki megpendítője volt a bazar eszmélyének és fáradhatatlan ügybuzgalommal közreműködött. 2. Vargáné ő nagysága, a ki a rendezőbizottságot böles tapintattal vezette. 3. Boczán Elemér állomásfőnök, a ki a karácsonfak megszerzése körül annyi sokat fárdozott. 4. Simonovits Dezső urnó, a ki a

trafikot vezette és közel 25 ltrnyi összeg felü fizetést eredményezett; továbbá Ács Nagy Ilona urh. 6 frt, Becsek Ilona urh. 1.70 frt, Czabán Margit urh. 3.56 frt, Bindinger Aranka urh. 3.31 frt, Vimmer Mariska urh. 1.02 frt, Kovács Hedvig, P u k y Mariska és Vimmer Ella urh. 3.05 frt, Mészáros Irén urh. 5.10 frt, Térey Emma urh. 0.90 frt, Varga Ida urh. 6.30 frt, Nanásky Mariska urhölgy 2.37, Fekete Lenke urhölgy 1.42 frt, Szép Margit urh. 2.27 frt, Emmert Leona urh. 4.23 frt, Gecey Etelka urh. 2.28 frt, Varga Stefánia urh. 5.39 frt, Csabhy Irma urh. 2.93 frt, Károlyi Ilonka urh. 1.49 frt, Sinay Emma urh. 2.60 frt, Sinay Ida urh. 0.69 frt, Spitz Róza és Spitz Karola urhölgyek 6.81 frt, Bartha Irma urh. 0.40 frt, Hoffmann Vilma urh. 1.54 frt, Jánossy Gizella urh. 2.00 frt, Nagy Ida urh. 8.00 frt, Péter növe-rrk urhölgyek 1.50 frt, Szabó Gizella és Ilonka urhölgyek 5.79 frt, Emmert Evelin urh. 2.54 frt, Kovács Laura urh. 2.74, frt, Becsek Ilona urh. 3.48 frt, Franciscs Elza urh. 4.83 frt, Konrad Margit urh. 4.79 frt, Nemes Paula urh. 3.50 frt, Sinay Emma urh. 2.50 frt, 10% aruért, Gecey Etelka urh. 2.57 frt, Varga Stefánia urh. 4.18 frt, Szép Margit urh. 4.55 frt, Emmert Leona urh. 4.65 frt, Bartha Irma urh. 1.87 frt, Varga Ida urh. 2.60 frt, Szabó Gizella és Ilona urhölgyek 8.71 frt felülfizetést illetve az áruk utáni 10%-ot eredményeztek.

(Vége köv.)

A legszebb ujság. Az Ország Világának az évi 3-ik számát most kaptuk meg. Tele van szép kép-ekkel, jó versekkel, érdekes novellákkal. Irtak ebbe a számba E. Kovács Gyula, Colonel (egy kiváló írónk, a ki ezen a néven írja ezentúl az Ország Világ számára szellemes heti tárczáit) Krudy Gyula, Margit és Valer, Bárd Malcomes Béla, Váradi Antal, Dr. Falk Zsigmond, Alag Dezső stb. Képei legszebbek az egész magyar sajtóban. Az Ország-Világ előfizetési ára negyed évre 2 frt. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold u. 7. sz.)

A nagy idők 50 éves jubileuma. A szabadságharc főbb eseményeinek 50 éves évfordulója a jövő évvel kezdetét veszi. Az 50 éves évfordulót imponánsan, a nemzet méltóságának és az események történeti nevezetességéhez méltó megünneplésére hónapok óta dolgozik egy nagyobb szabású tervezeten az országos történelmi emlékmúzeum-egyesület. A sok inveniával előkészített tervezet tüzetes vita alá vette tegnap egy népesebb értekezlet, elfogadva annak minden egyes pontját. A vaskos füzetet kitevő tervezet szerint az ünnepségek előkészítésénél az események történelmi részleteinek összegyűjtésére és lehető tisztázására, valamint az események színhelyének megállapítására és megjelölésére is ki kell, hogy terjedjen a figyelem. — Az országos jubileumi ünnepségek folyamán minden a jövőre előtt kegyeletben tartandó csatahely, vagy fontosabb történelmi események színhelye emlékoszloppal és táblával fog a tervezet szerint megjelölni s előfak ültetése által a megjelölés állandósíttatni. Azonkívül kisebb-nagyobb alapítványi összegek fognak kamatozás végett letétni és évről-évre növeltetni, a melyekből a következő 50 éven belül maradandóbb oszlop vagy szobor létesíthetnek. Ez országos jubileumi ünnepek tervének egységes kivitelére az ország különböző pontján bizottságokat alakít a múzeum s a jubileumi év emlékeztetének fenntartására emlékérmeket veret és az eseményeket magyarázó füzeteket fog kiadni. — A Történelmi Lapok közelebb ismerteni fogja a jubileumi előkészületek pontjait s a vidéki bizottságokat.

A híres kisasszonyok. Herczeg Ferenc leányai, azaz helyesebben: Gyurkovics mama szép és szerencsés gyermekei meg vannak immár örökítve képen is. Lincz Lajos a szalontündérek e nagy tehetségű művésze festette meg a képet, a Gyurkovics leányokét, a híres kisasszonyok együtt vannak, plain parad, sőt egyrésztük nagy fölöttében. A színes kép, melynek hossza körülbelül egy méter

ugy jelent meg, mint az első igazi magyar műmelléklet. Az „Uj Idők” Herczeg Ferencz illusztrált szépirodalmi hetilapja adja az előfizetőinek ingyért. Kép és lap érdekesség dolgában igazán egymáshoz valók. Mindkettő öröme, sőt szüksége minden valamire való magyar urháznak. A Gyurkovics leányokat láttuk már hozzávaló keretben, egy idevaló kedvelt szalonban. — Elragadó! Maga az „Uj Idők” becses, érdekes szórakoztató és kellemes tartalmával, pompás képeivel és gyakori műmellékleteivel szintén ott van minden valamire való olvasó asztalon. Aki e hazában a művelt névre igényt tart valóban alig lehet el a Herczeg lapja nélkül. Természetes, hogy a szépirodalmi ujságban most a legfontosabb a regény. Az „Uj Idők” három közül ez új évnegyedben Herczeg Ferencz most kezdett meg „Egy leány története” című új, ho-szabb regényt B r ó d y Sándor „Tündér Ilona” című rövidebbet. — Coppée legújabb regényét „A bűnös”-t szintén az Uj időknek engedte át magyar nyelven való közlésre, a melybe máris belekezdtek. A három regény mégis csak egy kisebb részét teszi a lap gazdag tartalmának, a melyet a szerkesztő, ket főmunkatársa: Mikszáth Kálmán és Bródy Sándor folyton kisebb nagyobb aktualis cikkeikkel gazdagítanak. — Rajtok kívül a szerkesztőség belső tagjai Tábori Róbert Lyka Károly Pósa Lajos, Tutsek Anna Sebők Zsigmond. Munkatársai: az élő magyar irodalom és a magyar festők mind. Különösen felhívjuk közönségünk figyelmét az „Uj Idők” farsangi számaira. Ingyen mutatvány-példányt mindenki kap ha a mi lapunkra és ezekre a sorokra hivatkozik. Az „Uj Idők” előfizetési ára azonban szerfölött kevés. A lap a Gyurkovics leányok nagy képével együtt félre 4 frt, Legokosabb újévtől kezdve előfizetni mert akkor a folyó regények elejét is megkapják. Az „Uj Idők” kiadóhivatala: Andrassy ut 10, Budapest.

*** Divattudósítás az 1897-ik évi tavaszi idényre.** Henneberg G. ismert nevé selymgyára Zürichből a következő sorokat közli velünk: „Az id-í tavaszi évadban nem mutathatunk fel kiválasztott különös kedveltségű selyem szövetet. A két éven keresztül kedvelt taffet — habár néhány fajtában utórendelve lettek is — elvesztette uralmát, mivel a nagy dudoru ujjak, a melyekhez igen alkalmas szövetanyagot szolgáltatott többé kevésbé idejüket multák. A taffet helyettesse főleg a csinos apró effektel készült taffettas armüre lehet, valamint az apró s közep dessinű taffettas faconé és louisienne is kiváló szerepet játszhatnak. Chinés-selymek, melyeket oly sürűen rendelnek, divattalanná lettek, illetőleg csak valjanak, mivel még egyre megrendelés tárgyát képezik; nagyobb mennyiségben mint valaha! Nem a nagy, ríktó s sok színű pompadourkivitelben, hanem az apró egy színű mintázatban s kicsiny vagy több színű szetszört virágokkal e két utóbbi genere még ezen esztendőben is kiváló kedvezence marad a hölgy világnak. — A moirée velour (a moirée antique helyett), előkeio majdnem fenséges szövése s hasonlíthatlan tűzével! Satin duchesse merveilleu, surah és radzimir, miként ez ideig, ugy ezentúl is megálják megszokott helyeiket, valamint a damass is épp ugy feketében, mint színesben; ez utóbbi azonban csak apró vagy közepes dessinben! Taffettas glacés (changeant vagy sillerselyem) maradt mert e fajták különösen béléstül és alszoknyákhoz nagyon kerestettek; mivel a hölgyek mindegyre jobban beálják, hogy az utóbbi czélnak inkább megfelelők és szebbek, mint a fehér. — Egy kedvezencet majdhogy elfeledtem Foulard selyem! Főleg gyönyörű dessin-nel nyomva avagy faconnirozva világos, könnyű gyengéd alapra. Legújabb színek a következők: Marie Antoinette, Louis XV. Météore, Crevette, Venus, Papillon és I-ly — társas estélyekre: a közep és sötét cachemire-színek különösen a zöld s ennek különféle arnyalataiban.

Vajda János temetése.

— Saját tudósítónktól —

Budapest, jan. 19.

A nagy költő megtért a halhatatlan emlékü nagyok közé. Tegnap helyezték örök nyugalomra a kerepesi-uti temetőben a Batt-hyány-mauzoleum mellett, ahol a főváros dísz sírhelyet jelölt ki a számára.

A temetés díszes volt, méltó a nagy költő emlékéhez. — A temetési költségek fedezését Wlassics Gyula kultuszminiszter eszközölte, a ki meleg hangu levélben fejezte ki részvétét a nemzetért nagy veszteség felett a költő nővéréhez intézett levélben.

A holttestet a Rókus kórház kápolnájába ravatalra helyezték. A kápolnát fekete drapériákkal vonták be, díszítették fel.

A magas, díszes ravatalon ércpokorsóban feküdt a költő fekete szalonruhába öltöztetett holtteste.

A ravatal lépcsőin elhelyezett kandelá-berek világították be a kápolnát s hintettek sárgás fényt a halott arczára.

A koporsóról leomlik a Petőfi társaság nagy babérszuszorjának piros selyem szalagja. A koszoru a halott lábaihoz van helyezve s szalagját a következő aranybetűs felírás díszíti: V a j d a Jánosnak — A P e t ő f i társaság.

A ravatal körül szebbnél-szebb koszoruk foglalták el a lépcsőket és az előtért. A koszoruk szalagjának feliratai: Jókai Mór — Vajda Jánosnak; Róza, Gizella és Müller Mária — szeretett bátyjuknak; Vajda Jánosnak — Bartók Lajos; A Kisfaludi társaság — Vajda Jánosnak; A Vasárnapi Ujság szerkesztősége — feledhetetlen munkatársunkok; A magyar ifjuság — Vajda Jánosnak; A Budapesti Napló — Vajda Jánosnak; Endrődy Sándor — Vajda Jánosnak. Ott volt a Magyarország szerkesztőségének óriási babér koszoruja is, melyet elővirágok díszítettek s széles, fekete selyemszalagján a következő felírással: A Virrasztók költőjének — a Magyarország szerkesztőségé.

A temetés délután 3 órakor kezdődött meg.

A kórház udvarát és a kápolnát már 2 óra után zsúfolásig megtöltötte a gyászoló közönség, a politikai, a tudományos, az írói és művészvilág.

Jelen voltak:

Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, Gerlóczy Károly alpolgármester, Gyulay Pal Szász Károly, Rákosi Jenő, Szana Tamás, Pertik Ottó stb.

A koporsót a kórház udvarán helyezték el.

Az egyházi szertartás után, amelyet Veszely Rókus kórházi plébános végzett fényes segédlettel, Rákosi Jenő a koporsó elé lépett, amelyet kihoztak a kápolnából és az udvar közepén felállított emelvényen helyezték el.

Rákosi emelkedett szellemű beszédben méltatta a nagy költőt, jellemezte örök-egyedüliségre törekvő, hányatott lelkét. Nem volt ő üstökös — mondotta — mely megjelenésével bamulatható ejti a világot, olyan volt ő, mint egy barna felhő, mely jótékony esőt hoz de pusztító villámokat és menydörgést is hord méhében. Isten — végezte beszédét — ültesséd őt jobbra, a mártirok közé.

Ezután B a r t ó k Lajos, a jeles költő a következő nagyhatású, gondolatokban gazdag beszédet mondott:

Vajda Jánosnak mondunk Isten hozzádot — így kezdte beszédét. — Az új ezer év hajnalán Degre Alajossal a nemzet második halottja ő, ki mint író, az utolsó ezer év utolsó szabadságszatáját megküzdötte.

Es lesz a haza földéből vasunk, aranyunk és kalásznunk új ezer évre, fegyverül, diszül és jólétül a magyarnak, ha hősök, költők s a

köztevékenység munkásai mindig ennyien térhetnek vissza oda.

Hetven évvel — folytatta — az üdvözült költő nem volt agg, férfi maradt. Csupán férfias lelke volt megtörve.

Ő a közszellemmel daczolva, egyenes folytatója volt a nemzeti ujjászületés érzési és gondolkozási módjának.

A magyar föld talán visszafelé fordult 48 után, de ő, mint a kilőtt nyíl, egyenesen ment ama csapáson, melyet a régi nagyok kijelöltek, hogy találkozhatott volna az új korral?

Lirai költészete alapját nem az élvek könnyelmű bölcsellete képezi, mint a görögökénél. Az eszményért örökké küzdő férfias ember szól Vajda lantján.

A kagyló nem termi úgy a fájdalomtól gyöngyeit mint az ő lantja a fájdalom gyermekeit: költeményeit. S ha fehér fényével becses az igazgyöngy: még ritkább drágaságok a fekete gyöngyök, a keserv, világfájdalom és meghasonlottság remek öszhangu alkotásai. — Nemcsak az igazgyöngy szemből, érzékeny szívből; magából a hideg agyvelőből facsar köny nyeket velük.

Nem hunyt el anyagi inségben. Voltak barátai.

Barátai voltak sokan azok is, kiket ő tartózkodásában nem tartott azoknak. A közművelődés első férfiai megtették nemesen fel-fogott hivatásukat a fáradt költővel szemben. Halála nem váratlan — hosszú volt. S becső elvezetésnek nevezhetni ezt a költő halált, mely a rideg valóval megbékélni sohasem tud, mert nem leli üdvét a földön, csak a fájdalomban s mely már a tavaszban „kiegött szívvel kérde miért születni, minek élni?”

Isten veled!
Maglyát kellene, mint Schelleynak, hogy rakjunk költőtársaid, melyről a tüzzel csokolódva égbe lépsz.

E koporsó, mint a fekete bárka indul a végtelenség vizein. Felette fénylik szellemed. És nyitva van a költő szeme, néz és lát a fényes, mégis átfürkészhetlen égbe, örökletbe honnan a napok, csillagok, üstökösök árának elő, mint egy egy szikra az Ur lelkéből, — ily fény sugar magad is ki, hazatér sz Isten homlokára.

Isten veled!
A koporsót ezután a diszgyászszekérre tették és megindult a hosszú menet a kerepesi uti temetőbe. Ott a Batthyányi mauzóleum mellett levő diszszirhelyen helyezték örök nyugalomra a költőt.

A sirnál Ábrányi Emil költői lendületű beszéddel bucsuztatta el:

Nem maradtál senkinek adósa. És most fizettél a természetnek is. Minden tartozásod törlesztve van!

Most majd a magyar nemzetet lesz a sor, hogy lerójjia tartozását veled szemben, a ki világra szóló kincseket adott neki, — míg magad teljes szegénységben térsz a hazai földbe vissza.

Megérdemelt dicsőségéből keveset jutottat noked a sors; annál bővebben omlottak rád a meg nem érdemelt szenvedések. Halálod után megfordítva lesz.

Milliók bánkódnak fognak, hogy félreismertek; te pedig pihenni fogsz a sirban és nem lesz több bánatod. Nevedet milliók magasztalják föl, te alá húzódol és pihensz fájdalom nélkül.

Hát jól van ez így. Te megnyugszol a sir mélységeiben, mi megnyugszunk abban a gondolatban, hogy neked, a ki annyit szenvedtél, s anyira áterezted a szenvedést, nem fáj semmi többé. A kik szerettek s a kiket szerettel te is, ime itt állanak nyitott sírod körül. És mi, a kik benned a jó embert épen úgy szerettük, mint a nagy költőt csodáltuk: mi nemcsak hódolattal veszünk most végbucsut tőled, hanem könnyel és áldással! Porod vegyüljön el a föld porával, szellemed egyesüljön a nagy költők szellemével, a kik megdicsőültek a halhatatlanságban! Isten veled!

KÖZGAZDASÁG.

Kőbányai sertés-piacz.

jan. 19.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (párónként 400 kilon sulyban — krtól — krig. 2. Óreg közép (párónk 300—400 kil. sulyb. — krtól — krig. 3. Fialat (párónként nehéz — ban felülisulyban) — krig. 4. Fialat közép párónként 250—320 klg. sulyban 54—56 krig. 5. Fialat könnyű párónként 250 kgr. terjedő sulyban — krig. Magyar szedett nehéz párónként 280 klg. felüli sulyban — krt. Közép párónként 220—280 klg. sulyban — krig. Könnyű pként 220 klg. terjedő sulyban — krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 klg felüli sulyban 52 53 krig. Közép pként 220—260 klg. terjedő sulyban 49—50 krig. Könnyű pként 220 klg terjedő sulyban 47—48 krig.

Sertés létszám 1897 jan. 17-ik napján volt kész letben 636 drb. 1897. jan. hó 18-ik napján elszállítatott 552 drb. 1897. jan. 18-ik napján elszállítatott 326 db. 1897. évi jan. hó 19-ik napjára marad készletben 6262 db. A hizott sertés üzletirányzata — változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

jan. 19.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	8.25	76	8.10—8.25
»	77	8.45	78	8.45—8.50
»	79	8.45	80	8.45—8.50
Tiszavidéki ó	75	8.40	76	8.65—8.70
»	77	8.55	78	8.35—8.45
»	79	8.55	80	8.35—8.45
Pestvidéki ó	75	8.35	76	8.55—8.60
»	77	8.50	78	8.75—8.85
»	79	8.50	80	8.75—8.85
Fehérmegyei ó	75	8.45	76	8.30—8.35
»	77	8.50—8.55	78	8.40—8.45
»	79	8.50—8.55	80	8.40—8.45
Bácskai ó	75	8.45—8.50	76	8.35—8.40
»	77	8.60—8.75	78	8.50—8.55
»	79	8.60—8.75	80	8.50—8.55
Észak magy	75	—	76	—
»	77	—	78	—
»	79	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar 100 klg.	Ar 100 klg.
Rozs elsőrendű	uj	70—72	6.70 6.75
» másodrendű	uj	—	6.65 6.70
Árpa takarmánynak	»	60—62	4.00 4.35
» égetni való	»	62—64	5.10 5.90
» serfözdei	»	64—66	6.50 8.—
Zab	—	39—41	5.70 6.30
Tengeri bánsági	—	—	4.15 4.20
» más nemű	»	—	4.05 4.15
Repce bánsági	—	—	0—0

MUTATÓ TÁBLA

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnep napon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kezeseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig

A Gönczy-egyesület „otthona” a keresk akad. palotájában

Museum, a kollegumban, nyitva van vasárponként d. e. 10—12-ig.

Január 20. A eszmadia társulat bálja a Koronás-ban.

Január 23. A függetlenségi kör bálja a Korona disztermében.

Jan. 30. A polgári kör mulatsága.

Jan. 31. Az asztalos ifjuság mulatsága.

Febr. 6. Az ev. Fillér Egylet teaestélye a Bika disztermében.

Február 23. A függetlenségi párt bálja a Korona disztermében.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
Hétfőn)
Csütörtökön) 11—12 óráig.
Kedden)
Szerdán) 9—11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)
Délután:
Minden hétköznap 2—5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9—12 óráig

Debreczeni városi színház.

Folyó szám. 117. Bérlet szám 23.

E. Kovács Gyula ur 40 éves színházi jubileuma és első vendégfellepte.

Csütörtökön 1897. évi január hó 21-én.

KEAN EDMUND.

Színmű 5 felvonásban, írta Dumas Sándor, fordította Buljovszky Gyula.

Személyek:

- Kean Edann d a Drury-Lany színházi tagja
- Károly Dav. herceg miniszter
- Gróf Coefeld Richard nagykövet
- Lord Melvill angol peer
- Salamon sugó)
- Bardolphe) színészek a Drury
- Tom) Lang színháznál.
- Dávid)
- Ristol kötél-táncos fiu, Kean régi pályatársa
- Darius színházi fodrász
- Patt Péter kocsmáros a Szenes Gödörben
- Údvarmester a hercegnél
- Csendőtiszt
- Csoksz John öklöző
- Színházi rendező
- Coefeld Heiena grófnő
- Cosvil Amy grófnő Heléna barátnője
- Damby Anna
- Kéthý kötél-táncos leány a legkirálynője
- Luize, Helena szobaleánya
- Polonius (Hamletből)
- Ophelia (Hamletből)
- Színházi szabó
- Színházi orvos
- 1.) vendég
- 2.)
- Pinczér
- 1.) inas
- 2.)

- E. Kovács Gy. Benedek Gy.
- Vidor Dezső.
- Bartha István.
- Szilágyi V.
- Püspöky Imre
- Bejezy György
- Unghváry V.

- Halmi Margit
- Rubos Árpád
- Olasz György
- Hercegh S.
- Se. főző Gy.
- Olasz György
- Lenday
- Komjáthy né

- Kiss Irén
- Szabó Irma
- Kovács Fány
- Makrayné
- Vágó István
- Molnár Rózi
- Szabó Irma
- Kiss Pal
- Füzessy Paula
- Pápay József
- Nagy József
- Makray Dénes
- Hercegh S.

Pén'eken, január 22-én bérletszünetben:
E. Kovács Gyula ur bucsufelleptével:

Lear király.

Tragédia 5 feivonásban, írta Shakspera.

Nyilt-tér.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes **Henneberg selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru **postabér** és **vámmentesen** a hazhoz szállitva mintákat postafordul-tával küld: **Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** — Svá czba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztettek.

Üzlet átalakulás miatt

alant jelzett áruk
feltűnő olcsó árban
kaphatók

ifj. Kovács S.

ezégnél

Kossuth-utca első takarékpénztár épület.

	Ezelőtt	Most
1 vég 30 rőf $\frac{1}{4}$ Creás vászon	frt 9.50	5.—
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ » » »	» 11.—	5.50
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ Rumburgi v.	» 14.50	7.50
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ Imperial v.	» 15.—	8.—
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ Hollandi v.	» 16.—	7.35
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ Chiffon	» 9 —	5.50
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ » » »	» 12.—	6.—
1 » 30 » $\frac{1}{8}$ » » »	» 13.50	6.50
1 mtr. 155 cm. széles lepedő vászon	» 120 —	60
1 mtr. 175 cm. széles lepedő vászon	» 1.80 —	.96
1 drb 50-es ing sima elővel	» 1.70	1.10
1 » 100-as ing sima elővel	» 2.—	1.30
1 » 150-es » » »	» 2.40	1.50
1 » 200-as » » »	» 2.75	1.75

Ugyanaz redős elővel 20 krral drágább.
Báli ing-k 1 frt 40 krtól 2 frt 50 krig.
legujabb minták

	Ezelőtt	Most
1 drb köper lábravaló	frt 1.30	— .70
1 » Damast v. lábravaló	» 1.75	— .90
1 » Csikós gradl lábrav.	» 2.40	1.20
1 » rumburgi lábravaló	» 2.75	1.40
1 tezt. inggallér ötszörös	2.50	1.90
1 tezt. kezelő	4.80	3.50
12 drb. francia battist zsebkendő kü- lömböző színekben 1 forint 50 krtól 6 frtig.		
12 drb vászon kendő 1 frt 20 krtól 4 frt 75 krig.		

Kemény kalapok minden színben
1 frttól 2 frt 50 krig.

Selyem nyakkendők
10 krtól 60 krig.

Francia füzönyök (Mieder)
80 krtól 2 frt 50 krig.

Uti bőröndök.

**Illatszerek, fésük, kefék,
bőrárak stb.**

bámulatos olcsó árban
kaphatók

fenti czégnél.

Ugyanott egy jó házból való fin ki leg-
alább II-III. felsőbb oszt. végzett tanulóul
felvétetik.

Szakavatott

seprőkötő mester

azonnali belépésre kerestetik.

Felvilágosítást nyújt

a Debreczeni rabmunka-vállalat
a törvényszéki palotával szemben.

Eladó föld.

Az Ondódon, a „Perecz”
dülőben 16 és fél öl föld eladó.

Értekezhetni Varga-utezán
2189. szám alatt a **tulajdo-
donossal.**

Meghívás.

A hajdu-nánási takarékpénztár t. részvényesei

az 1897. évi febr. hó 7-én d. e. 10 órakor

az intézet helyiségében tartandó

évi rendes

KÖZGYÜLÉSRE

meghívatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatói jelentés az 1896. évi üzleti eredményről.
2. Az 1896. évi zárszámadás és mérleg elbírálása.
3. A felügyelő bizottság jelentése a zárszámadás és mérleg meg-
vizsgálásáról s ennek kapcsán a felmentvény megadása az igazgató-
ság, felügyelő-bizottság és tisztviselők részére.

4. Elnök és alelnök választás.

5. Egy felügyelő-bizottsági tag választása.

6. A nagy választmány kilépő tagjai helyett új tagok választása.

7. Indítványok tárgyalása.

H.-Nánás, 1897. Január 18-án.

KÁLLAY IMRE
elnök.

COGNAC

CZUBA-DUROZIER & CIE

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vezérigénység: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főosztálya szemben.